

НА ПАЗАРЯ

Чушки, чушки, чушки —
алени, червени
радватъ се на свойтъ
есенни премѣни.

До тѣхъ се надуватъ
тлъсти хубавелки,
гжски еднокраки —
кждрополи зелки.

Морковъ жълтъ ядосанъ
все напредъ се бута.
— Стой! — по него вика
чушчицата люта.

Гушатъ се край пжтя
скромнитъ картофи.

Орѣхитѣ тропатъ
съ новички пантофи.

Златенъ лукъ нанизалъ
златна огърлица.
Чесънъ лютъ, до него,
тегли броеница.

Празътъ на цвеклото
нѣщичко подвиква,
свела ухо, слуша
тумбестата тиква.

Срѣдъ тѣхъ продавача,
понахлупилъ капа,
вика, та се кжса:
— Хайде, рѣпа, рѣпа!

Драго Поповъ

